

ansæe denne Henviisning for unyttig; thi naar en Reguleringssum engang er bleven fastsat, maa det derved have sit endelige Forblivende, og Spørgsmaalet maa ikke paany kunne reises. Der er kun enkelte Tilfælde, hvor der kan finde en Afvigelse Sted, og det er, naar der foregaaer en saadan Omregulering, at der ligesom fremtræder nye Embeder.

Winther: De Bemærkninger, som nu blive fremsatte af den høitærede Minister, finder jeg meget begrundede, og jeg skal derfor i Forening med min ærede Medforslagsstiller (Høgebro) i dette Dieblil tage Forslaget tilbage, men forbeholder mig senere at undersøge, om virkelig Alt, hvad den høitærede Minister udtalte i al sin Almindelighed, passer paa det nærværende Tilfælde. Skulde dette vise sig, er det en Selvsølge, at jeg ikke vil tilskynde Manden til paany at komme med sit Andragende; skulde jeg derimod finde, at der er særegne Omstændigheder, som tale derfor, skal jeg opmuntre ham til atter næste Session at indkomme med sit Andragende. Naar jeg før omtalte, at han til Krigsskat havde angivet sine Indtægter til 390 Rd., og derimod nu til Pensionsberegning til 462 Rd., da er dette Noget, som staaer i Udvalgets Betænkning, og som ligeledes er fremhævet i det Referat, som er givet af den ærede Ordfører, og det var derfor, at jeg i denne Henseende henholdt mig. Forresten skal jeg ikke opholde det ærede Thing længere med denne Sag, men tage Forslaget tilbage.

Formanden: Jeg skal i Anledning af, at den ærede sidste Taler hittede, at han tog sit Forslag tilbage, bemærke, at dette ikke kan angaae selve Andragendet, men kun det af Mindretallet stillede Forslag, og der vil altsaa i sin Tid alligevel blive Spørgsmaal om Afstemning over Fleertallets Forslag, der gaaer ud paa, at Sagen skal henlægges.

Winther: Maa skee jeg maa tillade mig at bemærke, at det er en Selvsølge, at det kun var det Forslag, jeg i Forening med min ærede Medforslagsstiller (Høgebro) havde stillet, som jeg tog tilbage.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at Understøttelsen til Dr. Dampfe findes omtalt i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget under Justitsministeriet, Sp. 183 i Afsnit A, nemlig under Udgifter til Statsfangerne, og jeg mener derfor, at denne Post maa henhøre deels under Justitsministeriet og deels under Finansministeriet for Kongeriget, altsaa Indenrigsministeriet. — Hvad den anden Bemærkning af den høitærede Minister angaaer, som gik ud paa, at det ikke fremgik af mit tidligere Foredrag, hvorvidt Grosserer Kochs Andragende havde været hos Ministeriet eller ikke, skal jeg oplyse, at denne Sag ligeledes henhører under Justitsministeriet, paa hvis Budget Udgiften til en Dampskibsforbindelse med Island og Færøerne findes opført, og at Justitsministeriet under 16de Januar dette Aar har tilfrevet Udvalget, at det i sin Tid paa dets om fra Consul Koch indkomne Begjæring har lovet at understøtte et eventuelt Andragende fra ham til Rigsdagen, om at faae det Tab, som han maatte lide ved at lade den ommeldte Rejse udføre med Dampskibet „Odin“, erstattet af Statskassen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal blot tilføje et Par detaillerede Oplysninger med Hensyn til den omhandlede Reguleringssum. I Angivelsen til Krigsskat vare Offer og Accidenter anslaaede til 49 Rd., hvilket Beløb kommer ud ved at tage Gjennemsnittet af Opgivelserne for de 5 Aar, der ligge til Grund for Krigsskatberegningen, idet de derefter have i 1846 udgjort 59 Rd., i 1847 67 Rd., i 1848 48 Rd., i 1849 60 Rd. og i 1850, hvoraf man imidlertid kun kan medtage Halvdelen, 56 Rd. Ved Reguleringssummens Ansættelse vare de derimod opgivne til 63 Rd. Det vil altsaa heraf sees, at der ikke her kan antages at finde saa nysigtige Optegnelse Sted, at man uden videre kan gaae ud derfra. Jeg skal iøvrigt lade være usagt, hvad der kan have foranlediget, at disse Indtægter have stillet sig saa forskjelligt. Til Krigsskatansættelsen i 1850 var Bøligen opført med 20 Rd., ved Reguleringssummens Ansættelse derimod med 40 Rd., altsaa med det Dobbelte af, hvad den var an-